

Albert-Lőrincz Márton

(nyár)

lengé tökmaghéj
nyári ruha a járdán
se eső se szél

csak a perc kakasa fut
múlt után jövőt remél

(passion)

mint a tengeri
úgy lobog a lobogó
(s parázslík a szó)
nyugtalanul szél lóbál
egy szárítókötelet

*

az én zászlóm is
trikolór — színvakság nem
ver csak a szívem

*

hiába festik
kékre a pázsitot csak
zölden sarjad ki

*

a főtéren lobogó
lángol — zsír csepeg
száraz kenyérre

(Szubjektív)

(Laplemente)

Csörgedező ér!
Hová lett a tenger? Nap
néma lementé.

(Estefelé)

Vérzik a fény már.
Megbicsaklik a Nap is.
De gyorsan telik.

